

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 20. června 2019 odvolání obžalovaného P. K. narozeného [redacted] proti rozsudku Krajského soudu v [redacted] z 28. 2. 2019, č. j. [redacted] a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr. ř. se odvolání **zamítá**.

Odůvodnění:

Citovaným rozsudkem byl obžalovaný P. K. uznán vinným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a za to byl odsouzen podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání dvou let. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří roků. Tohoto trestného činu se měl obžalovaný dopustit tím, že v přesně nezjištěný den v [redacted] měsících roku [redacted] v kuchyni [redacted] bytu v domě čp. [redacted] v ulici [redacted] v [redacted] kraj, za účelem vlastního sexuálního uspokojení, mylně předpokládaje, že spí, a přes její zjevně nízký věk a s tím související nedostatečnou rozumovou vyspělost, díky níž jeho jednání nerozuměla, nechápala jeho význam a důsledky a nedokázala posoudit význam kladení odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku, osahával nezletilou poškozenou [redacted] narozenou dne [redacted] jejíž věk znal, neboť se jednalo o [redacted] jeho [redacted] známé, s nímž byl v denním kontaktu, na přirození a na zadku v okolí análního otvoru.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím obhájkyne v zákonné lhůtě do výroku o vině i trestu odvolání. Mimo jiné uvedl, že se jej nařčení velmi dotýká. Jeho údajné jednání je prokazováno pouze výpovědí poškozené a tuto výpověď je třeba hodnotit obzvlášť obezřetně a kriticky, přičemž této své povinnosti krajský soud nedostál, když nekriticky převzal závěry znaleckého posudku. Poukázal na to, že poškozená nemohla při poloze na levém boku otevřeným okem vidět, že se ji obžalovaný šťourá v análním otvoru. Navíc byla v místnosti tma. Takovýchto nepřesností je ve věci více. Obsah své výpovědi střídala poškozená i ohledně délky trvání jednání obžalovaného, když nejdříve hovořila o delší době, posléze o přijatelných dvaceti minutách a také se rozporně vyjádřila o charakteru jednání obžalovaného v této době. Nepřesností je tedy příliš mnoho. Poukázala rovněž na absenci důkazu polygrafem. Svého jednání si obžalovaný není vědom, neví, zda se jej mohl dopustit ve spánku, či nikoliv a poukázal rovněž na možné stavy ve fázi spánku REM. V té souvislosti zdůraznil rozdílnou interpretaci závěru znalce z oboru psychiatrie v rozsudku. Na závěr opětovně poukázal na to, že si měl jít lehnout dlouho před poškozenou a hlasitě chrápat. S ohledem na výrazné pochybnosti ve věci zjištěné navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, případně jej obžaloby zprostil.

Vrchní soud v Praze podle § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal napadený rozsudek a řízení rozsudku předcházející a shledal, že podané odvolání není důvodné. Nalézací soud zjistil ve smyslu § 2 odst. 5 tr. ř. skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Podle § 2 odst. 6 tr. ř. provedené důkazy řádně hodnotil jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu. Napadený rozsudek splňuje zákonné požadavky ustanovení § 125 odst. 1 tr. ř., neboť je v něm stručně vyloženo, které skutečnosti byly vzaty za prokázané, o které důkazy soud svá skutková zjištění opřel a zejména jakými úvahami se řídil při provedení důkazů, zejména pokud si vzájemně odporovaly. Krajský soud se v odůvodnění zabýval všemi významnými obhajovacími námitkami. S ohledem

na tato zjištění proto odvolací soud v plném rozsahu na logické a přesvědčivé odůvodnění rozsudku odkazuje.

Krajský soud v odůvodnění od bodu 36. oprávněně poukázal na výpověď poškozené, kterou hodnotil jako věrohodnou, kdy poškozená vylíčila skutečně prožité události. Nálezací soud vysvětlil, z jakých důvodů je třeba z této výpovědi vycházet, a to s ohledem na charakter výpovědi poškozené, dobu, kdy poškozená vypovídala, užití konkrétní výrazy nezletilé atd. neopominul ani ve věci zpracované znalecké posudky, které obsah výpovědi poškozené podpořily. Odvolací soud se rovněž zcela ztotožňuje s hodnocením uplatněné obhajoby, že se obžalovaný tohoto jednání údajně měl dopustit ve spánku či v mráкотném stavu. S ohledem na variabilitu jednání, jeho intenzitu i delší dobu trvání tuto obhajobu krajský soud oprávněně vyloučil. Rovněž výraz chrápání, který poškozená užíla, byl přiměřeně vysvětlen ve věch souvislostech (bod 40.). Obžalovaný poukazuje na to, že poškozená nepravdivě tvrdila, že viděla něco, co vidět nelze. Zcela opominul, že [REDAKCE] dítě takovými výrazy a nepřesností nepřisuzovalo takovou váhu. Podstatné je ovšem, že poškozená byla řádně znalce - psychologem vyšetřena a rovněž na základě jeho posudku byly výpovědi poškozené vzaty jako hodnověrné. Poškozená nebyla nijak motivována, aby proti obžalovanému vypovídala křivě. Ze všech výše uvedených důvodů rovněž odvolací soud neshledal obhajovací námitky jako oprávněné. Obžalovaný svým úmyslným jednáním naplnil po objektivní i subjektivní stránce zákonné znaky zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.

Při úvahách o druhu a výši trestu dospěl nálezací soud k závěru, že jsou splněny podmínky užití zmírňovacího ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku. Své úvahy odůvodnil a jsou zcela ve prospěch obžalovaného. Proto nebyl, i s ohledem na absenci odvolání státního zástupce, důvod ze strany odvolacího soudu do uloženého trestu zasahovat.

Ze všech uvedených důvodů bylo proto odvolání obžalovaného podle § 256 tr. ř. zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Je proti němu možné podat **dovolání**. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. ř.

Praha 20. června 2019

Předseda senátu:
Mgr. Viktor Mach v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]